

Falsk information om GM-bomull

(Manuskript, publicerat i Dagens Nyheter 26.6.2007)

Det räcker nu! Jag har fått nog av den ständiga missvisande information om GM-grödor som Greenpeace sprider. De låter som en raspig vinylskiva som fastnat på ett hack.

En sak de hakat upp sig på de senaste åren är de ökade självmorden bland bomullsodlare i Indien, nu senast förfäktad av Kathleen McCaughey (DN 17 juni). Hon använder en märklig logik som går ut på att självmorden måste bero på GM-bomullen eftersom odlingen av denna också har ökat de senaste åren.

Det har förts en diskussion om GM-bomull och självmord i Indien på SLU:s forskarblogg (www.forskarbloggen.slu.se, 7 februari och 23 april) och slutsatsen är att självmorden inte har någonting alls att göra med GM-bomullen.

Jag undrar: varför väljer bönder att köpa och så de dyrare genmodifierade bomullsfröna om de inte har några som helst fördelar? Varför sprider de sig oerhört fort på den illegala marknaden om de är sämre än konventionell bomull?

Kathleen McCaughey motsäger sig själv i sin insändare när hon indirekt erkänner att en studie från Cornell University visar miljöfördelar i GM-bomullsodling. Denna studie säger att odlingen av Bt-bomull har minskat pesticidanvändningen och ökat nettointkomsten de första åren. Dock så har pesticidanvändningen ökat igen efter sju års odling på grund av avsaknaden av vissa odlingstekniker som är lämpliga när man odlar Bt-bomull. Nämnas bör att studien gäller bomullsbönder i Kina.

Man har odlat mycket mer Bt-bomull i USA, just med odlingstekniker för att förhindra uppkomst av sekundära skadeinsekter eller resistent primära skadegörare, och där har man inte sett några större problem.

Jordbruk är ofta en besvärlig syssla med alla möjliga angrepp på grödorna. Vi måste sträva efter att alltid ligga steget före skadegörarna, med alla tillgängliga metoder. Vad jag förespråkar är en kombination av ekologiska odlingstekniker tillsammans med GM-grödor, i de fall då gentekniken har klara miljöfördelar som i fallet med Bt-bomullen.

Vi har alla samma mål, forskare och politiker som miljö kämpar och Krav-odlare. Varför inte då jobba tillsammans för ett hållbart jordbruk?

Dennis Eriksson
Doktorand i växtförädling och bioteknik
SLU, Alnarp